

Sygn. akt V U 998/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Romuald Kompanowski

Protokolant: p.o. stażysty Monika Wróbel-Walasiak

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2019 r. w Kaliszu

odwołania R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 3 czerwca 2019 r. Nr (...)

w sprawie R. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

1. Oddala odwołanie

2. Zgłoszony w odwołaniu wniosek o rozliczenie kwoty do wypłaty świadczeń pobieranych przez R. B. przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

Sygn. akt VU 998/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 czerwca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przeliczył R. B., poczynając od 1 kwietnia 2019 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, ustalając wysokość świadczenia po zmianie stażu na kwotę 887,06 zł. Do obliczenia wysokości renty organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w rozmiarze 14 lat 6 miesięcy i 13 dni, które po ograniczeniu do pełnych miesięcy zostały przyjęte w rozmiarze 174 miesiące. oraz okresy nieskładkowe w rozmiarze 1 miesiąc i 19 dni ograniczone następnie do pełnego miesiąca. Okres brakujący do pełnych 25 lat wyniósł 10 lat i 5 miesięcy. W decyzji jednocześnie organ rentowy wskazał wysokość wyrównania świadczenia za okres 1.04.2019 – 31.05.2019 na kwotę 29,56 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji w części obejmującej wysokość naliczonego wyrównania renty złożyła R. B. wnosząc o zmianę tej części decyzji i ustalenie wyrównania renty za okres od 1.04.2019 r. do 31.05.2019 r. na kwotę 114,90 zł.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca R. B. urodzona (...) poczynając od 1 listopada 2000 r. otrzymała prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wysokość świadczenia na dzień 1 marca 2019 r. wyniosła 872,50 zł. 29 kwietnia 2019 r. odwołująca zgłosiła w

organie rentowym wniosek o ponowne obliczenie renty z uwzględnieniem okresów ubezpieczenia przypadających w latach 2015 -2017. Rozpoznając powyższy wniosek, organ rentowy w oparciu o posiadaną dokumentację wystawioną przez płatnika składek uwzględnił następujące dalsze okresy składkowe: 9.01.2015 – 9.06.2015, 17.06.2015 – 25.09.2016, 1.10.2016 – 18.12.2016, 22.12.2016 – 22.01.2017 r. oraz dalsze okresy nieskładkowe: 10.06.2015 – 16.06.2015, 26.09.2016 – 30.09.2016, 19.12.2016 – 21.12.2016. Doliczenie wskazanych okresów do okresów dotychczas uwzględnionych przy obliczaniu renty dało w sumie okres składkowy 14 lat 6 miesięcy i 13 dni po ograniczeniu do pełnych miesięcy – 174 miesiące, okres nieskładkowy – 1 miesiąc i 19 dni po ograniczeniu – 1 miesiąc oraz okres brakujący do pełnych 20 lat – 10 lat i 5 miesięcy.

Prawomocną decyzją z 1 marca 2019 r. organ rentowy dokonał waloryzacji renty odwołującej poprzez podwyższenie świadczenia przysługującego w dniu 28 lutego 2019 r. – 819,78 zł o kwotę minimalnej waloryzacji – 52,50 zł albowiem podwyższenie świadczenia wskaźnikiem waloryzacji – 102,86% dałoby podwyżkę niższą niż kwota 52,50 zł. W ten sposób po waloryzacji świadczenie wyniosło kwotę 872,28 zł.

/ bezsporne /

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 62 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy wynosi:

- 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, oraz
- 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych;
- 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych;
- 4) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresu brakującego do pełnych 25 lat okresów składkowych oraz nieskładkowych, przypadających od dnia zgłoszenia wniosku o rentę do dnia, w którym rencista ukończyłby 60 lat.

Dla osoby częściowo niezdolnej do pracy, renta wynosi 75% renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy (art. 62 ust. 2 ustawy).

Jak wynika z powyższego przepisu rozmiar okresów składkowych i nieskładkowych wywiera bezpośredni wpływ na wysokość renty. Wydając zaskarżoną decyzję, ZUS uwzględnił nowe, nieuwzględniane przy obliczaniu renty okresy ubezpieczenia. Zatem obliczenie wysokości renty zawarte w zaskarżonej decyzji dokonane zostało z uwzględnieniem również i tych okresów. Odwołująca tej części decyzji nie kwestionuje.

Wniosek o ponowne obliczenie renty zgłoszony w kwietniu 2019 r. sprawiał, iż odwołująca uzyskała prawo do wyższego świadczenia od 1 kwietnia 2019 r. Wydając zatem 3 czerwca 2019 decyzję o ponownym obliczeniu renty z terminem płatności przypadającym na 25 czerwca 2019 r., organ rentowy winien wskazać kwotę wyrównania świadczenia za miesiące: kwiecień i maj 2019 r. Wysokość wyrównania ustalona winna zostać poprzez porównanie kwoty nowo obliczonej renty z kwotą renty za marzec 2019 r. Porównanie kwot 887,06 zł z kwotą 872,28 zł sprawiło o miesięcznym wyrównaniu odpowiadającym kwocie 14,78 zł. Prawidłowa była zatem kwota wyrównania za miesiące kwiecień i maj ustalonego łącznie na 29,56 zł.

Prawidłowe były także obliczenia potrąceń z renty zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne. Ustalając wysokość potrąceń z tytułu zaliczki na podatek dochodowy od świadczeń za okres do 30 czerwca 2019 r., ZUS nie odliczył miesięcznej ulgi podatkowej wynoszącej 46,33 zł albowiem na dzień wydania decyzji odwołująca pobierała jednocześnie rentę rodzinną na dziecko i przy obliczaniu tego świadczenia ulga była zastosowana. W taki sam sposób w zaskarżonej decyzji obliczono wysokość potrąceń z tytułu zaliczki na podatek dochodowy od świadczeń przysługujących od 1 lipca 2019 r.

Odwołanie zatem jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu o czym sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

Wskazane w odwołaniu obliczenia odnoszą się również do naliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy po wznowieniu wypłaty renty rodzinnej dokonanej decyzją z 6 czerwca 2019 r. Jak wynika z treści odpowiedzi na odwołanie oraz pisma z 9 lipca 2019 r., ZUS ponownie dokonał obliczeń wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy po potrąceniach z tytułu zaliczki na podatek dochodowy. Ta część odwołania nie objęta zaskarżoną decyzją podlegała przekazaniu do rozpoznania organowi rentowemu jako nowy wniosek w trybie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. Zgodnie bowiem z treścią powyższego przepisu, jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie a następnie przekazuje je do rozpoznania organowi rentowemu.

Uzasadnione było zatem orzeczenie zawarte w punkcie 2 sentencji wyroku.

Po przekazaniu sprawy, ZUS dokona oceny powyższych wniosków i wyda w tym zakresie decyzję, która może być przedmiotem badania sądowego, jeżeli wnioskodawca złoży od niego odwołanie w terminie 1 miesiąca od daty doręczenia decyzji.